

Beszámoló!

2012 május 12. Bora készült a Gálára, örvendett az ösztöndíjnak, de egy reggel szóltak, hogy Mikházán, mivel az egyik előadást nem tudták kivinni bizonyos okok miatt, mi játszunk, Búzakalászt. Így sajnos nem tudtam ott lenni a Gálán. Rá egy hétre, pontosabban hat napra rá nyílt a Csíki Játékszín előterében egy kiállításom. Mesékhez festegetek illusztrációkat. Ez amolyan elvonulok a BoraBirodalmamba (mellékelek pár fotográfiát, remélem, ha a színek miatt is, de valamit tudok a lelkükbe csempészni).

Következett a Csíki Játékszín évadzáró gálaműsora. Ahol megkaptam, a nézőknek köszönhetően az évad színésznője díjat.

Véget ért az évad, de elvállaltam, egy - számomra tehetséges és kedves emberekkel való együttműködést. Júliát játsztam, de nem a Shakespeare tragédiájának hősnőjét, hanem a Balassi Júliáját.

Volt egy hónap szünet, pihentem, próbáltam feltöltődni, figyelni az embereket, a tengert hallgattam. Csendben.

Augusztus 28- án kezdődött az évad. Megnéztem a szereposztásokat, és mindenben benne vagyok- vettem tudomásul. És nem kis feladatok vártak rám.

A legelső nagyszínpadi előadást Lendvay Zoltán rendezte, Othello Gyulaházán. (bemutató okt. 5)

Okt. 7- én már elkezdődtek a Tűzmadár című mesejáték próbái, amit Budaházi Attila egy orosz mese alapján írt, és rendezett. (bemutató nov. 13)

Közben már megkezdődtek a Charles Dickens Karácsonyi ének című regényéből írt musical próbái, amit Somogyi Szliárd (a Budapesti Operettszínház rendezője) rendezett. (bemutató dec. 30)

Január 15- én kezdődött a I. L Caragiale írt, Party Nagy Lajos által átdolgozott Karnebál előadásának próbái, amit Sorin Militaru rendezett.(bemutató márc. 1)

Márciusban kezdtük el próbálni Bulgakov Képmutatók celszövése című drámáját, amit Porogi Dorka rendez. A tervezett bemutató április 26.

A próbák közben persze majdnem minden este előadás. Rengeteg kiszállás.

És a szakmával járó önmarcangoló kérdések...amire keresem a választ. Az ember néha elfárad. Jó az érzés, az hogy adni tudunk, de vajon megbecsülik? Én belehalok, mert másképp nem lehet,

nem szabadna játszani, és a nézőnek hányszor jut eszébe, amit látott. Mire gondol, amikor eszébe jut a tegnapi előadás.

Mi lesz a következő? Vajon tudok majd adni valamit? Nem leszek-e pár év múlva középszerű? Mit kellene tennem, hogy jó legyen, hogy én is örüdni tudjak. Én próbálok..harcolok a világgal. Az emberekért. De néha elfáradok. Majd újra reggel van, biciklire pattanok, és bemegyek a színházba. Nemrég olvastam Jászai Mari naplóját, és nagyon megtetszett egy gondolat. Ideírom Önöknek, szeretettel:

" Emberek,csodáljátok az életem csodáját, és okuljatok belőle! Szennyből a tisztaságba, sötétségből a fénybe: ez volt az én életem útja. Ez az egyetlen út, az önkínzás útja, amely fölfelé vezet. Gyötrelmes küzdelmeimnek megvolt a díja: az élet többet adott nekem, mint ezer más embernek. Bőven örömet, bőven bánatot. Szerettek az istenek: elhalmoztak jóval, rosszal, az élet édes és retentő ízét egy pillanatra sem vették ki a számból. És engedték hinnem, hogy ha a föld kizökkent a sarkából: én születtem helyretolni azt! Jajkiállásaim és zsörtölődéseim a jót és az igazat akarták!" (Jászai Mari Emlékiratai , 1994, Magyar Könyvklub)

<http://www.szekelyhon.ro/videos/view/1646/evadzaro-galamusor-dijatadoval-egybekotve.html>

<http://uh.ro/kultura/szinhaz/11683-aki-mellett-ott-ul-csath-geza>

<http://www.hirmondo.ro/web/index.php/csajcsevej/39958-niessg-titok.html>

<http://www.szekelyhon.ro/aktualis/csikszek/a-szineszpartnertol-is-sok-minden-fugg/print>

Köszönöm a bizalmat, az odafigyelést. A legjobbakat, azt amire igazán szükségünk van.